

NGỪNG ĐÁNH ĐẬP! NGHIÊM CẤM MỌI TRƯỜNG PHẠT THÂN THỂ TRẺ EM

**Hỏi – Đáp cho trẻ em và
thanh thiếu niên**

Cùng trong bộ sách này còn có:

Cuốn 2. Cấm mọi hình thức trừng phạt thân thể trẻ em: Những câu hỏi thường gặp dành cho trẻ em và thanh thiếu niên.

Cuốn 3. Cấm trừng phạt thân thể trẻ em tại trường học: Những câu hỏi thường gặp.

XUẤT BẢN LẦN ĐẦU NĂM 2009 BỞI:

Sáng kiến toàn cầu về Chấm dứt mọi hình thức trừng phạt thân thể trẻ em.

BẢN CẬP NHẬT NĂM 2017 BỞI:

Sáng kiến toàn cầu về Chấm dứt mọi hình thức trừng phạt thân thể trẻ em.

www.endcorporalpunishment.org

Sáng kiến toàn cầu về Chấm dứt mọi hình thức trừng phạt thân thể trẻ em được điều hành bởi Hiệp hội về Bảo vệ Trẻ em, Công ty TNHH APPROACH, đăng ký từ thiện số 328132.

Văn phòng: The Foundry, 17 Oval Way, London SE11 5RR, UK.

Tổ chức Cứu trợ trẻ em Thụy Điển

www.raddabarnen.se;

resourcecentre.savethechildren.net

Tổ chức Cứu trợ trẻ em Thụy Điển là thành viên của Hiệp hội Cứu trợ Trẻ em, một quỹ bao gồm 29 tổ chức Cứu trợ trẻ em thành viên, đăng ký tại Thụy Sĩ và là một trong những tổ chức về quyền trẻ em lớn nhất trên thế giới. Hiệp hội Cứu trợ trẻ em cũng là cơ quan chủ quản Tổ chức Cứu trợ Trẻ em Quốc tế (SCI), một tổ chức chuyên về triển khai các chương trình quốc tế.

Trụ sở của Tổ chức Cứu trợ trẻ em Thụy Điển: Räddebarnen, SE-107 88 Stockholm, Landsvägen 39, Sundbyberg, Sweden.

BẢN TIẾNG VIỆT ĐƯỢC ĐỒNG PHÁT HÀNH NĂM 2018 BỞI:

Tổ chức Cứu trợ Trẻ em quốc tế - Văn phòng tại Việt Nam.

Tầng 4, Tòa nhà Mercury, 444 Hoàng Hoa Thám, Tây Hồ, Hà Nội.

<https://vietnam.savethechildren.net>

Trung tâm Nghiên cứu Quản lý và Phát triển bền vững (MSD)

Phòng 501, Số nhà 22, Ngõ 42, phố Vũ Ngọc Phan, phường Láng Hạ, quận Đống Đa, Hà Nội.

www.msdvietnam.org

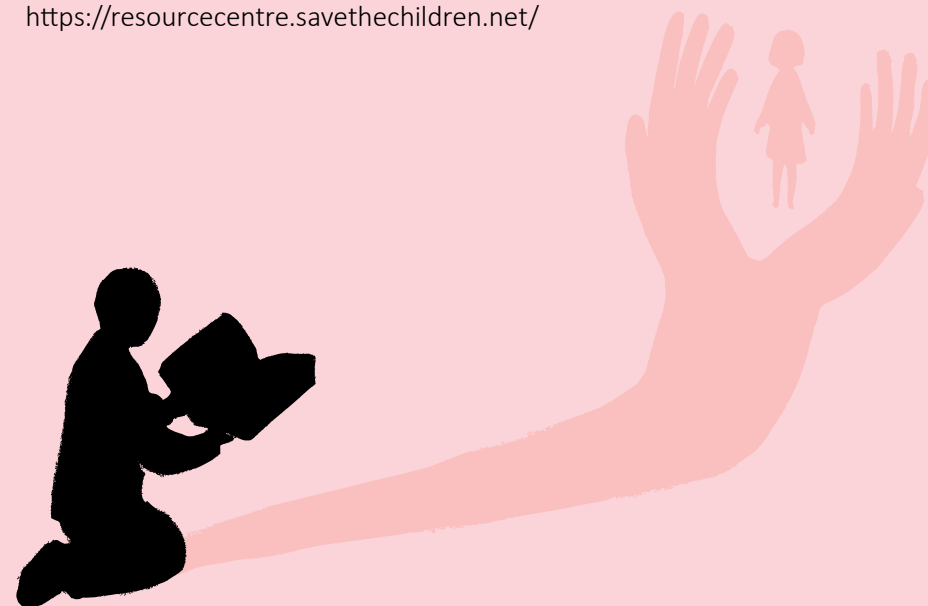
Sử dụng các hình thức trừng phạt thân thể trẻ em là vi phạm quyền con người đối với trẻ và cơ thể trẻ. Tuy nhiên, việc này vẫn xảy ra phổ biến và luật pháp ở nhiều quốc gia vẫn chấp nhận điều đó.

Công ước Liên Hợp Quốc về Quyền trẻ em và các văn bản pháp luật quốc tế nêu rõ các quốc gia cần cấm hoàn toàn mọi hình thức trừng phạt thân thể trẻ em, và ngày càng nhiều quốc gia đã sửa đổi luật để cấm mọi hình thức trừng phạt thân thể trẻ em.

Danh sách những quốc gia đã cấm hoàn toàn mọi hình thức trừng phạt thân thể trẻ em có thể tìm thấy tại đây:

<https://endcorporalpunishment.org/countdown/>

Mọi người thường có rất nhiều câu hỏi liên quan đến việc cấm trừng phạt thân thể trẻ em. Cuốn cẩm nang này nhằm đưa ra câu trả lời cho những câu hỏi này theo cách tiếp cận phù hợp với trẻ em và thanh thiếu niên. Chúng tôi cũng có một phiên bản khác dành cho người lớn và một phiên bản trả lời các câu hỏi liên quan đến trừng phạt thân thể tại trường học. Tất cả đều có thể được tải tại www.endcorporalpunishment.org hoặc <https://resourcecentre.savethechildren.net/>

Các câu hỏi

- 6 Chú thích – Giải thích thuật ngữ
- 8 Trừng phạt thân thể là gì?
- 10 Công ước Liên Hợp quốc về Quyền trẻ em là gì, và Công ước này nói gì về trừng phạt thân thể trẻ em?
- 12 Trừng phạt thân thể có thực sự gây tổn thương không?
- 14 Hầu hết người trưởng thành ở nước tôi không muốn trừng phạt trẻ em trở thành điều phi pháp. Nên chăng chúng ta nghe theo họ?
- 16 Một số người trưởng thành nói việc bị trừng phạt thân thể khi còn nhỏ không gây tổn hại gì cho họ. Liệu họ có trở nên thành công như hiện tại nếu cha mẹ họ không dùng những hình phạt thân thể?
- 17 Còn nhiều điều tồi tệ hơn đang diễn ra với trẻ em, tại sao lại chú trọng vào vấn đề đánh đập?
- 18 Cha mẹ có quyền lựa chọn cách thức nuôi dạy con cái. Chính phủ có cần phải can thiệp không khi trẻ em không bị lạm dụng một cách tồi tệ?
- 21 Tại sao không hướng dẫn cho cha mẹ cách đánh con an toàn thay vì cấm tất cả các hành vi này?
- 22 Người trẻ đôi khi thấy việc trừng phạt thân thể cũng tốt. Nên chăng chính phủ lắng nghe lời họ?
- 24 Một số người trưởng thành cho rằng việc đánh trẻ rất khác với việc “yêu cho roi cho vọt”. Liệu có phải hơi quá không nếu chúng ta cấm tất cả các hình phạt thân thể trẻ em?
- 26 Một số người cho rằng tôn giáo của họ cho phép dùng các hình phạt thân thể. Chẳng phải việc cấm họ sử dụng các hình phạt này là phân biệt đối xử?
- 27 Cuộc sống vốn khó khăn đối với các bậc cha mẹ, các giáo viên và những người khác. Liệu chính phủ có nên đợi đến khi cuộc sống của những người này được cải thiện rồi mới đưa ra điều luật cấm các hình phạt thân thể trẻ em?
- 28 Tại sao cần phải đưa việc sử dụng các hình phạt thân thể thành điều phạm pháp? Chẳng phải bạn có thể chỉ cần dạy người lớn không sử dụng các hình phạt thân thể với trẻ nữa?
- 30 Trừng phạt thân thể là chuyện rất bình thường trong văn hóa của tôi. Nếu việc đó trở nên phạm pháp thì nghe có vẻ không công bằng với nền văn hóa của tôi?
- 33 Tại sao người lớn khó có thể từ bỏ thói quen đánh trẻ?
- 34 Nếu trừng phạt thân thể bị cấm, liệu trẻ em có trở nên hư hỏng, vô kỷ luật và không biết tôn trọng ai và bất cứ thứ gì?
- 35 Việc cấm trừng phạt thân thể liệu có dẫn tới việc trẻ bị phạt theo những cách khác kinh khủng hơn, chẳng hạn như bạo lực về tinh thần, nhục mạ hay bị nhốt?
- 37 Liệu việc cấm trừng phạt thân thể trẻ em có khiến nhiều bậc cha mẹ phải vào tù và xã hội phải chăm lo cho những đứa con của họ?
- 38 Liệu cha mẹ có thể đánh trẻ để ngăn chặn chúng tự làm mình tổn thương mình được không?

Chú thích

Tấn công: hình thức tội ác làm đau ai đó có chủ đích

Cấm: Không cho phép việc gì đó xảy ra. Khi việc đánh trẻ con bị “cấm” ở một quốc gia, điều đó có nghĩa là không một ai trong quốc gia đó được phép đánh trẻ em

Chiến dịch: nỗ lực để thay đổi điều gì đó mà bạn tin rằng không đúng/ không phù hợp

Phân biệt đối xử: đối xử với một người hoặc một nhóm người tệ hơn so với người khác hay nhóm khác mà không có lý do chính đáng. Ví dụ cư xử tồi tệ với một người vì tôn giáo của họ, hay xử tệ với người trẻ tuổi tệ hại hơn với người lớn tuổi

Bảo vệ công bằng: trẻ em cần được bảo vệ trước mọi hình thức bạo lực như người lớn. Ví dụ, nếu việc đánh một người lớn là vi phạm pháp luật thì đánh trẻ em cũng là vi phạm pháp luật

Quyền con người: các quyền cơ bản của con người trên toàn thế giới và được mọi người đồng thuận

Bất hợp pháp hoặc vi phạm pháp luật: là hành vi không tuân thủ pháp luật

Luật: một tập hợp các quy tắc quy định hành vi của những người sinh sống trong một quốc gia

Hợp pháp: điều được pháp luật của một quốc gia ghi nhận là đúng

Tính toàn vẹn về thân thể: nói tới quyền sở hữu và kiểm soát cơ thể của chính mình. Mọi người đều có quyền toàn vẹn về thân thể và không bị xâm phạm bởi bất kỳ hành vi bạo lực thể chất nào

Kỷ luật tích cực: là cách thức nuôi dạy trẻ và giao tiếp với trẻ theo hướng tôn trọng, phi bạo lực nhằm mục đích khuyến khích sự phát triển và học hỏi lành mạnh của trẻ

Phòng tránh: ngăn chặn việc gì đó trước khi nó xảy ra

Việc cấm: khi luật tại một quốc gia nói rằng bạn không được làm điều gì

Bảo vệ: giữ cho vật gì hoặc người nào an toàn. “Bảo vệ” trẻ em khỏi bạo lực nghĩa là đảm bảo cho sự an toàn của trẻ khỏi bạo lực

Truyền thống: điều gì đó đã được duy trì trong một thời gian dài

Xâm phạm: nếu quyền con người của một người nào đó bị ‘xâm phạm’, điều đó có nghĩa là các quyền con người của họ không được tôn trọng

Bạo lực: Làm đau người nào đó có mục đích

Trừng phạt thân thể là gì?

“Trừng phạt thân thể” là việc phạt ai đó bằng cách sử dụng vũ lực, nhằm gây tổn thương hoặc khiến họ cảm thấy không thoải mái. Bất kỳ hình phạt nào có sử dụng vũ lực, dù ở mức độ nhẹ, cũng đều được coi là “trừng phạt thân thể”.

Ví dụ, nếu một đứa trẻ mới biết đi chập chững làm đổ nước và cha mẹ đánh vào tay nó để phạt, đó là trừng phạt thân thể.

Trừng phạt thân thể thường biểu hiện dưới dạng đánh đập (tát vào mặt hoặc đánh vào mông). Nhưng nó cũng tồn tại dưới những hình thức khác (ví dụ: đá, lắc trẻ hoặc bắt ép chúng thực hiện các tư thế không thoải mái trong một khoảng thời gian). Nếu vì trẻ không trả lời được câu hỏi trong giờ học mà giáo viên buộc học sinh đó phải đứng bằng một chân trong khoảng thời gian dài, đó cũng là trừng phạt thân thể.

Có những hình phạt khác không phải về mặt thể chất, nhưng cũng bị xem là tàn nhẫn - chẳng hạn, cố ý làm cho trẻ cảm thấy sợ hãi hoặc xấu hổ. Loại hình phạt này rất thiếu tôn trọng với trẻ em và cũng là những hành vi sai trái tương tự như trừng phạt thân thể. Trừng phạt thân thể trẻ em có thể diễn ra ở nhiều địa điểm khác nhau - bao gồm ở nhà, ở trường, ở những nơi mà trẻ em được chăm sóc, tại trại giam hoặc những địa điểm khác nơi trẻ em bị giam giữ.

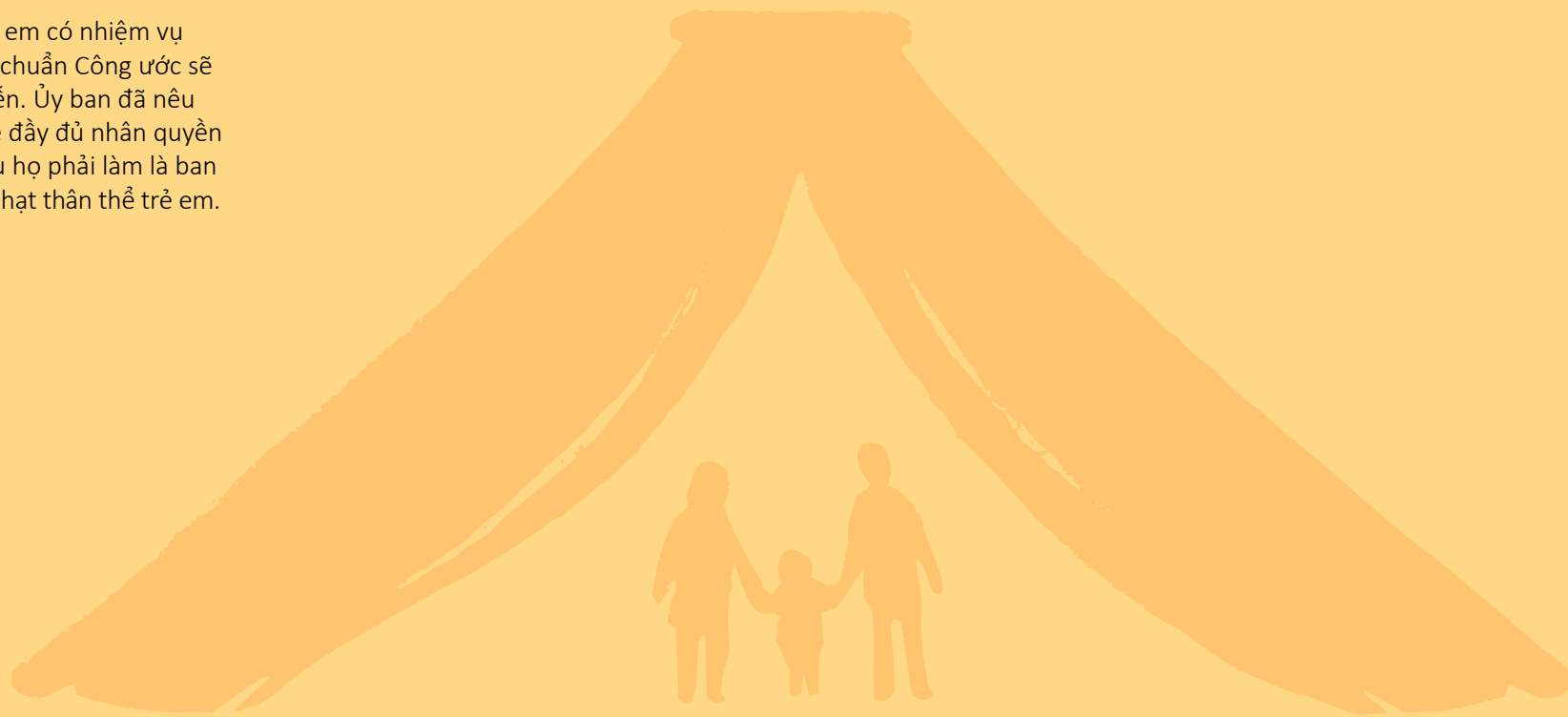
Tất cả các hình phạt tàn nhẫn, bao gồm tất cả các hình thức trừng phạt thân thể, là sai trái và nên bị nghiêm cấm.

Công ước Liên Hợp quốc về Quyền trẻ em là gì, và Công ước này nói gì về trừng phạt thân thể trẻ em?

Công ước Liên Hiệp Quốc về Quyền Trẻ em, hay UNCRC, là tuyên bố đầy đủ nhất về quyền trẻ em được soạn thảo. Công ước có 54 điều (phần) đề cập đến tất cả các quyền mà một đứa trẻ cần có. 196 nước đã ký kết Công ước, số nước tham gia công ước này nhiều hơn bất cứ công ước về nhân quyền nào khác.

Ủy ban Liên hiệp quốc về Quyền trẻ em có nhiệm vụ đảm bảo các nước đã ký kết và phê chuẩn Công ước sẽ thực thi Công ước này trong thực tiễn. Ủy ban đã nêu rõ rằng các nước có nghĩa vụ bảo vệ đầy đủ nhân quyền của trẻ em và một trong những điều họ phải làm là ban hành luật cấm mọi hình thức trừng phạt thân thể trẻ em.

Trừng phạt thân thể có thực sự gây tổn thương không?

Tất nhiên là trừng phạt thân thể gây đau đớn. Người lớn thường không nhận ra trừng phạt thân thể làm tổn thương trẻ cả ‘bên ngoài’ và ‘bên trong’.

Trừng phạt thân thể gây tổn thương đến thể chất và tinh thần, và điều này có thể khiến trẻ cảm thấy rất nhục nhã. Nghiên cứu về cảm xúc và suy nghĩ của trẻ em về trừng phạt thân thể hiện nay đang được thực hiện trên khắp thế giới. Trong nghiên cứu này, trẻ em đang nói với người lớn rằng trừng phạt thân thể làm tổn thương các em, thậm chí rất nhiều.

Nghiên cứu lớn nhất là của Tổng thư ký LHQ nghiên cứu về Bạo lực đối với Trẻ em¹. Năm 2006, Giáo sư Paulo Sérgio Pinheiro, người đứng đầu cuộc nghiên cứu, đã viết: “Trong suốt quá trình nghiên cứu, trẻ em đã liên tục thể hiện nhu cầu cấp thiết đối với việc ngăn chặn tất cả các hình thức bạo lực này. Trẻ em chứng minh nỗi đau - không chỉ thể xác, mà còn là “những nỗi đau đớn bên trong” khi người lớn chấp nhận, thậm chí đồng thuận với việc sử dụng bạo lực với các em. Chính phủ các nước cần phải chấp nhận đây thực sự là điều khẩn cấp, dù không còn mới mẻ.

Người lớn đã sử dụng bạo lực đối với trẻ em, nỗi đau của các em đã không được nhìn thấy, không được nghe thấy trong nhiều thế kỷ. Thế nhưng đây là thời điểm mà quy mô và ảnh hưởng của bạo lực đối với trẻ em đã trở nên rõ ràng và các chính phủ không thể tiếp tục đứng ngoài cuộc trong việc bảo vệ những quyền đã bị bỏ qua lâu nay của trẻ em.”

Một nghiên cứu khác² về trừng phạt thân thể trẻ em nói cho chúng ta biết cách chúng đã huỷ hoại một con người như thế nào. Ví dụ, một nghiên cứu lớn được xuất bản năm 2002 cho thấy trẻ em đã từng bị trừng phạt thân thể bởi cha mẹ có xu hướng gặp nhiều vấn đề như hay gây gỗ, khó gần, khó khăn trong việc phân biệt đúng và sai, và các vấn đề khác liên quan tới sức khoẻ tâm thần.

Tất cả các nghiên cứu này là rất quan trọng nhưng ngay cả khi không có nghiên cứu, trừng phạt thân thể vẫn là sai trái. Dù có gây đau đớn hay thiệt hại nghiêm trọng hay không thì riêng việc đánh một ai đó đã là sai trái. Chúng ta đều biết rằng đánh người lớn là sai thì đối với trẻ em cũng vậy - trẻ em cũng có quyền được bảo vệ khỏi bạo lực

1. Nghiên cứu của Tổng thư ký LHQ về Bạo lực đối với Trẻ em là một nghiên cứu rất lớn về bạo lực đối với trẻ em trên toàn thế giới. Một nhóm từ Liên Hợp Quốc đã làm việc với rất nhiều trẻ em, người lớn và các tổ chức về bạo lực đối với trẻ em ở nước họ. Bạn có thể đọc về những gì nghiên cứu phát hiện ra ở đây <http://www.unviolencestudy.org/>

2. Bạn có thể đọc thêm về các nghiên cứu này trong phiên bản dành cho người lớn của tập sách này, trong mục Sáng kiến Toàn cầu để Ngừng mọi hình thức trừng phạt thân thể Trẻ em, www.endcorporalpunishment.org hoặc Trung tâm Nguồn lực của Tổ chức cứu trợ trẻ em resourcecentre.savethechildren.net

Hầu hết người trưởng thành ở nước tôi không muốn trừng phạt trẻ em trở thành điều phi pháp. Nên chẳng chúng ta nghe theo họ?

Không. Trẻ em có quyền được bảo vệ khỏi bạo lực, ngay cả khi không phải tất cả mọi người đều đồng ý.

Chính phủ các nước phải đảm bảo rằng các quyền của trẻ em phải được tôn trọng. Các chính trị gia phải làm việc đúng đắn và ủng hộ điều này ngay cả khi đa số người lớn không đồng ý.

Ở hầu hết các quốc gia đã cấm mọi hình phạt thân thể, ban đầu, hầu hết người lớn đều không đồng ý nhưng ngay khi luật pháp đã quy định cụ thể việc cấm trừng phạt thân thể trẻ em, nhiều người đã thay đổi suy nghĩ của họ và bắt đầu nghĩ rằng trừng phạt thân thể là sai trái. Sau một vài năm, người lớn sẽ nhìn lại, ngạc nhiên, và hổ thẹn vì một số người đã nghĩ đánh một đứa trẻ là điều bình thường.

Ngoài ra, kết quả khảo sát ý kiến của người dân về trừng phạt thân thể không phải lúc nào cũng đáng tin cậy, bởi vì người ta có thể thay đổi câu trả lời tùy thuộc vào việc họ hiểu về chủ đề này tới đâu và cách các câu hỏi được đặt ra như thế nào.

“Trẻ em
có quyền
được bảo vệ
khỏi bạo lực,
ngay cả khi
không phải
tất cả
mọi người
đồng ý”

Một số người trưởng thành nói việc bị trừng phạt thân thể khi còn nhỏ không gây tổn hại gì cho họ. Liệu họ có trở nên thành công như hiện tại nếu cha mẹ họ không dùng những hình phạt thân thể?

Không ai biết được liệu những người lớn đã từng bị đánh hay nhục mạ khi còn nhỏ sẽ trở nên như thế nào nếu cha mẹ họ không sử dụng những hình phạt như vậy.

Người lớn thường đánh con cái vì bản thân họ cũng từng bị phạt theo cách tương tự khi còn là đứa trẻ. Chẳng có nghĩa lý gì khi đổ lỗi cho những thế hệ trước về việc đánh con cái, vì đơn giản họ chỉ đang làm việc mà họ cho là bình thường. Tuy nhiên, thời đại đã thay đổi. Giờ đây chúng ta hiểu đánh con cái là sai và có thể gây tổn hại rất lớn tới trẻ. Ngày nay, chúng ta nhận thức được rằng trẻ em có quyền như mọi người khác – và đã đến lúc những quyền này phải được tôn trọng, trong đó có quyền được bảo vệ khỏi bạo lực.

Một vài người tranh luận rằng: “Khi còn nhỏ tôi từng bị đánh nhưng khi trưởng thành tôi vẫn ổn đấy thôi”. Tuy nhiên, đó là những người có những trải nghiệm không vui trong quá trình trưởng thành và vẫn trở thành người lớn “rất ổn” – nhưng không ai trong số này nói rằng những trải nghiệm họ đã trải qua là tốt đẹp. Thông thường, đó chỉ là cách họ đối mặt với quá khứ và cố gắng hướng cuộc đời họ theo hướng “ổn”, chứ không vì chính những trải nghiệm của họ.

Còn nhiều điều tồi tệ hơn đang diễn ra với trẻ em, tại sao lại chú trọng vào vấn đề đánh đập?

Kỷ luật mang tính bạo lực là hình thức bạo lực phổ biến nhất đối với trẻ³. Mỗi năm, có tới hàng ngàn trẻ em trên thế giới – phần lớn còn rất nhỏ – bị thiệt mạng bởi những hình phạt thể chất, hàng triệu trẻ em khác bị thương. Đánh đập trẻ em dạy chúng chấp nhận bạo lực và thậm chí khiến chúng cư xử hung hăng hoặc tàn bạo khi lớn lên.

Khi luật cho phép người lớn đánh trẻ em, điều này cho thấy xã hội coi trẻ em là vật sở hữu, ít quan trọng hơn một con người, thay vì là một chủ thể nắm quyền đầy đủ. Việc cấm trừng phạt thân thể cho thấy xã hội coi trọng trẻ em và điều này có ảnh hưởng tích cực đến cách trẻ em được nhìn nhận và đối xử. Khi luật pháp còn cho phép bạo lực trẻ em thì không một quốc gia nào có thể tuyên bố rằng họ tôn trọng trẻ em và coi trẻ em là chủ thể mang quyền như người lớn, hay nói rằng họ có một hệ thống bảo vệ trẻ em hiệu quả và an toàn.

3. UNICEF (2014), *Hidden in Plain Sight: Một phân tích thống kê về bạo lực đối với trẻ em*, NY: UNICEF

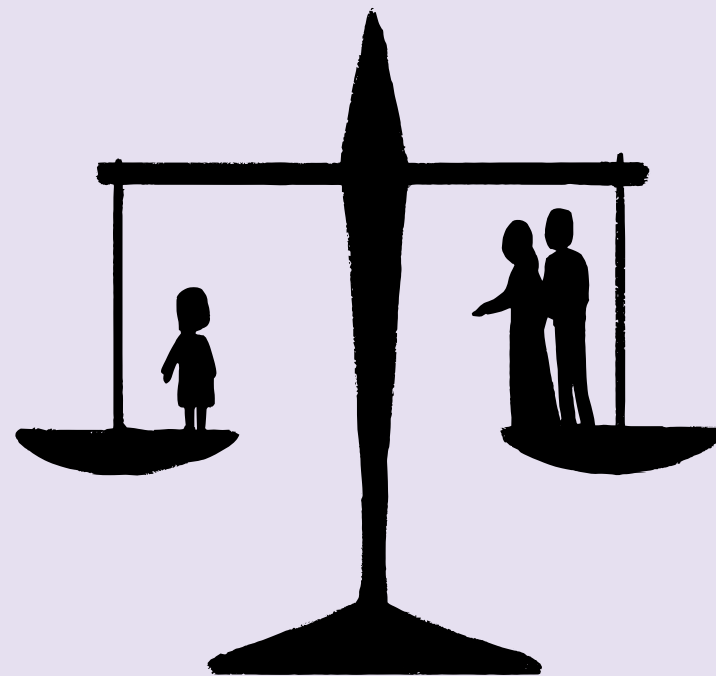
Cha mẹ có quyền lựa chọn cách thức nuôi dạy con cái. Chính phủ có cần phải can thiệp không khi trẻ em không hề bị lạm dụng một cách tồi tệ?

Cha mẹ không sở hữu con cái của họ - con cái có quyền của riêng mình.

Những quyền này phải được tôn trọng ở mọi nơi, kể cả ở nhà. Mọi người trong gia đình có quyền bình đẳng trong việc được bảo vệ khỏi bạo lực, dù là trẻ hay già. Giống như người lớn trong một gia đình thì không nên đánh nhau, người lớn càng không nên đánh trẻ - và luật pháp nên nói như vậy.

Công ước của LHQ về Quyền Trẻ em nói rằng gia đình là rất quan trọng. Công ước nói rằng cha mẹ có trách nhiệm chăm sóc trẻ em và đảm bảo rằng họ hành động vì lợi ích tốt nhất của con cái.

Một số người nói rằng đánh trẻ để trừng phạt thì tốt cho trẻ. Nhưng Ủy ban về Quyền Trẻ em đã nói rằng trừng phạt thân thể không bao giờ có lợi cho trẻ em, rất nhiều bằng chứng từ nghiên cứu cũng cho thấy điều này. Lợi ích tốt nhất của trẻ em là được bảo vệ đầy đủ khỏi mọi hình thức bạo lực, kể cả trừng phạt thân thể.

“Cha mẹ
không sở hữu
con cái của họ”

“Không có
khái niệm nào
gọi là
đánh an toàn”

Tại sao không hướng dẫn cho cha mẹ cách đánh con an toàn thay vì cấm tất cả các hành vi này?

Không có khái niệm nào gọi là đánh đập “an toàn”. Mọi hành vi đánh đập đều thể hiện của sự thiếu tôn trọng trẻ em và xâm phạm quyền được tôn trọng và bảo vệ về thân thể của chính trẻ em.

Rất nhiều nghiên cứu cho thấy trừng phạt thân thể dù “nhẹ” cũng có thể dẫn đến bạo lực nghiêm trọng hơn đối với trẻ em. Nghiên cứu cũng chỉ ra rằng người lớn khó có thể đánh giá chính xác họ đánh trẻ mạnh như thế nào. Xem “Trừng phạt thân thể có thực sự gây tổn thương không?” Ở trang 12.

Một số nước đã cố gắng đưa ra luật để quy định những cách đánh trẻ chấp nhận được, ví dụ bằng cách nói rằng chỉ có trẻ em ở một độ tuổi hoặc giới tính nhất định mới có thể bị đánh hoặc trẻ chỉ có thể bị đánh theo những cách nhất định. Đây là một thực hành xấu và không công bằng. Mọi người sẽ không bao giờ đưa ra một số loại bạo lực coi là chấp nhận được đối với phụ nữ, hoặc người cao tuổi. Tất nhiên, mọi hành vi bạo lực chống lại những nhóm người này, và các nhóm khác là trái pháp luật. Cũng thật sai lầm khi nói rằng một số loại bạo lực đối với trẻ em là chấp nhận được. Trẻ em có quyền được bảo vệ bình đẳng trước mọi hình thức bạo lực. Thậm chí, trẻ em - những người nhỏ hơn và yếu hơn người lớn, có quyền được bảo vệ nhiều hơn.

Người trẻ đôi khi thấy việc trừng phạt thân thể cũng tốt. Nên chăng Chính phủ lắng nghe lời họ?

Người lớn cần luôn lắng nghe những gì trẻ nói, và họ cũng nên cố gắng hiểu trẻ.

Có thể có nhiều lý do khiến một đứa trẻ dường như ủng hộ việc sử dụng trừng phạt thân thể. Ví dụ, trẻ em thường không muốn nghĩ rằng cha mẹ của mình sẽ làm tổn thương mình mà không có lý do. Hoặc có lẽ mọi người xung quanh trẻ nghĩ trừng phạt thân thể là tốt, và vì vậy các em cũng nghĩ rằng điều đó là bình thường. Rất khó để có cách suy nghĩ khác và phản đối những tư tưởng mà mọi người dường như đều đồng ý, đặc biệt khi trẻ em chưa nhận thức đầy đủ về quyền con người của trẻ.

Tất cả trẻ em đều có quyền được tôn trọng và đảm bảo an toàn khỏi bạo lực. Trẻ em ở khắp mọi nơi cần được bảo vệ khỏi bạo lực một cách bình đẳng, hoặc thậm chí nhiều hơn người lớn.

Trong cuốn cẩm nang này, chúng tôi đã đề cập đến những nghiên cứu trong đó cho thấy rất nhiều trẻ em đã nói với người lớn mức độ tổn thương về thể chất và tình cảm do trừng phạt thân thể gây ra (xem phần “Trừng phạt thân thể có gây tổn thương không?” trang 12).

Nhiều trẻ em và thanh thiếu niên nghĩ rằng trừng phạt thân thể nên bị cấm. Ở nhiều quốc gia, trẻ em đang vận động cùng với người lớn để được bảo vệ một cách bình đẳng khỏi bạo lực.

Một số người trưởng thành cho rằng việc đánh trẻ rất khác với việc “yêu cho roi cho vọt”. Liệu có phải hơi quá không nếu chúng ta cấm tất cả các hình phạt thân thể trẻ em?

Đánh trẻ một cách thậm tệ có thể gây đau đớn về thể chất nhiều hơn so với cái mà người ta gọi là “đánh yêu” hay “thương cho roi cho vọt”, tuy nhiên, cả hai hành động này đều là hành vi bạo lực và xâm phạm quyền con người của trẻ em.

Khi người trưởng thành cho rằng trừng phạt thân thể là “thương cho roi cho vọt” hay “đánh yêu”, họ đang cố gắng giải thích sự khác biệt giữa việc đối xử tàn nhẫn với một đứa trẻ so với việc phạt đứa trẻ chỉ vì yêu chúng và mong muốn điều tốt nhất cho chúng. Họ tin rằng việc “đánh yêu” không đủ nghiêm trọng để gây thương tổn cho đứa trẻ.

Tuy nhiên, khi vận động chấm dứt bạo lực đối với phụ nữ hoặc người cao tuổi, không ai nói rằng “việc đánh yêu” nên được cho phép – người ta nói tất cả các hành động bạo lực đối với phụ nữ và người cao tuổi là sai trái. Vậy tại sao trẻ em lại khác? Và nói “đánh vì yêu thương” thực sự gây khó hiểu, bởi vì dù khái niệm này cố làm cho hành động nghe có vẻ hợp lý, chúng ta vẫn phải thừa nhận rằng đánh người không phải là hành vi yêu thương.

Một số người khác cũng tranh luận rằng rõ ràng có sự khác biệt giữa xâm hại trẻ em và “đánh nhẹ” – nghĩa là nếu đứa trẻ bị đánh không mạnh thì điều đó không quá nghiêm trọng. Tuy nhiên, thực tế kể cả việc đánh nhẹ cũng đã vi phạm quyền được đối xử một cách tôn trọng và quyền bảo vệ thân thể của trẻ. Có nhiều cách tích cực hơn để giáo dục trẻ mà không sử dụng bạo lực.

Các nhà lập pháp và chính phủ thường tách bạch “xâm hại trẻ em” và “trừng phạt thân thể”. Nhưng hầu hết các hành vi xâm hại xảy ra khi người lớn trừng phạt trẻ. Việc sử dụng những từ ngữ khác nhau để diễn giải là không chính xác. Để bảo vệ trẻ em và tôn trọng quyền của trẻ, tất cả các hành vi bạo lực đối với trẻ là bất hợp pháp.

Một số người cho rằng tôn giáo của họ cho phép dùng các hình phạt thân thể.

Chẳng phải việc cấm họ sử dụng các hình phạt này là phân biệt đối xử?

Không. Mọi người có quyền thực hành tôn giáo của mình - nhưng họ vẫn phải tôn trọng nhân quyền của người khác.

Đúng là một số người tin rằng tôn giáo của họ yêu cầu họ trừng phạt con cái về mặt thể chất. Tuy nhiên, điều này không cho họ quyền sử dụng trừng phạt thân thể. Mọi người có quyền thực hành tôn giáo của mình - nhưng chỉ chừng nào họ không xâm phạm quyền của người khác. Tất cả trẻ em đều có quyền được bảo vệ khỏi bạo lực, dù trẻ hoặc cha mẹ trẻ tuân theo bất kể tôn giáo nào.

Đánh đập trẻ em là trái với các giá trị và niềm tin của các tôn giáo lớn trên thế giới, vốn truyền tụng về lòng từ bi, bình đẳng, công bằng và không bạo lực. Các nhà lãnh đạo tôn giáo đã tham gia phong trào toàn cầu nhằm chấm dứt trừng phạt thân thể trẻ em. Tại Hội nghị Tôn giáo vì Hòa bình Thế giới năm 2006 tổ chức tại Nhật Bản, hơn 800 nhà lãnh đạo tôn giáo từ nhiều tôn giáo đã đưa ra “một cam kết tôn giáo chống lại bạo lực trẻ em”.⁴

4. Để biết thêm thông tin, xem www.churchesfornon-violence.org

Cuộc sống vốn khó khăn đối với các bậc cha mẹ, các giáo viên và những người khác.

Liệu chính phủ có nên đợi đến khi cuộc sống của những người này được cải thiện rồi mới đưa ra điều luật cấm các hình phạt thân thể trẻ em?

Không. Trẻ em không nên phải chờ đợi để được bảo vệ khỏi bạo lực – trẻ cần được bảo vệ ngay bây giờ.

Câu hỏi này cho thấy một điều mà hầu hết mọi người đã biết - thường thì người lớn đánh trẻ để làm giảm căng thẳng hoặc trút giận, chứ không phải dạy trẻ cách cư xử. Đúng là nhiều người lớn trên thế giới có cuộc sống khó khăn và những vấn đề nghiêm trọng - nhưng họ không nên trút điều này lên đầu trẻ em.

Những người lớn khi mất bình tĩnh và đánh con cái thường cảm thấy rất có lỗi sau đó. Về lâu dài, việc cấm trừng phạt thân thể và sử dụng những kỷ luật tích cực thay thế sẽ làm cho cuộc sống của tất cả mọi người - cả trẻ em lẫn người lớn - ít căng thẳng hơn.

Tại sao phải đưa việc sử dụng các hình phạt thân thể thành điều phạm pháp? Chẳng phải bạn có thể chỉ cần dạy người lớn không sử dụng các hình phạt thân thể với trẻ nữa?

Nếu người lớn được hướng dẫn dừng mọi hành vi đánh trẻ em nhưng luật vẫn cho phép điều đó, mọi người sẽ thấy rất bối rối, và rất nhiều người lớn sẽ tiếp tục đánh trẻ.

Luật pháp cần nói rõ rằng đánh trẻ em là sai và không còn được chấp nhận nữa. Điều này đưa ra một thông điệp rõ ràng cho tất cả mọi người. Sau đó, cùng với việc thay đổi luật pháp, chính phủ và các tổ chức khác nên dạy người lớn những cách nuôi dạy trẻ tích cực.

Trừng phạt thân thể là chuyện rất bình thường trong văn hóa của tôi. Nếu việc đó trở nên phạm pháp thì nghe có vẻ không công bằng với nền văn hóa của tôi?

Luôn tồn tại những nét đáng tự hào của mỗi nền văn hóa, nhưng việc đánh con thì không nằm trong số đó!

Trừng phạt thân thể được sử dụng ở hầu hết các nền văn hóa, và tất cả các nền văn hóa nên bài trừ nó như bài trừ những hành vi xâm phạm quyền con người khác – những hành động vốn được xem là truyền thống trong văn hoá của họ. Văn hóa có thể thay đổi, và con người hoàn toàn có thể lựa chọn cách thức họ muốn cộng đồng của mình trở nên thế nào. Giờ đây, nhiều phong trào đang được tiến hành nhằm chấm dứt trừng phạt thân thể trẻ em tại khắp các châu lục. Trừng phạt thân thể trong trường học và trại giam cũng đã được cấm ở nhiều quốc gia trên thế giới⁵.

Không quan trọng trẻ đến từ đâu, bao nhiêu tuổi và theo tôn giáo nào – tất cả trẻ em đều có quyền được bảo vệ khỏi bạo lực. Chúng ta không thể lợi dụng văn hóa và truyền thống để đổ lỗi cho những hành vi bạo lực đối với trẻ.

5. Xem danh sách các nước tại <https://endcorporalpunishment.org/countdown/>

“Cha mẹ
có thể quyết định
nuôi dạy con cái
mà không cần
sử dụng bạo lực”

Tại sao người lớn khó có thể từ bỏ thói quen đánh trẻ?

Có một số lý do khác nhau giải thích cho việc người lớn cảm thấy khó khăn khi từ bỏ việc đánh trẻ:

1. Những trải nghiệm cá nhân. Đa số người lớn từng bị cha mẹ đánh khi còn nhỏ, và đa số cha mẹ đánh con của chính họ. Không người con nào muốn nghĩ xấu về cha mẹ mình hay cách cha mẹ nuôi dạy họ. Nhiều người thấy khó khăn khi thừa nhận trừng phạt thân thể là điều không tốt. Chẳng có nghĩa lý gì khi đổ lỗi cho những ông bố bà mẹ về việc đánh con mình trong quá khứ, vì đơn giản họ chỉ đang làm việc mà họ cho là bình thường. Nhưng đã đến lúc phải thay đổi!
2. Người lớn thường đánh trẻ con bởi vì họ nóng giận hoặc chịu áp lực. Khi làm điều này, họ đang tạo một thói quen – cứ mỗi lần họ nghĩ đứa trẻ cư xử không tốt, họ sẽ mặc nhiên đánh nó. Để thay đổi những thói quen kiểu như vậy là rất khó – nhưng không phải là không thể. Bố mẹ có thể lựa chọn cách thức nuôi nấng và giáo dục con cái mà không dùng đến bạo lực. Chính phủ và các cơ quan, chẳng hạn các tổ chức từ thiện và tôn giáo, có thể giúp bố mẹ làm điều đó.
3. Nhiều khi, bố mẹ không nhận thức được rằng có nhiều cách khác để dạy dỗ con trẻ. Chính quyền và những tổ chức khác có thể hướng dẫn người lớn về các hình thức kỉ luật tích cực nhằm giúp bố mẹ và con cái xây dựng mối quan hệ tích cực và không bạo lực.

Nếu trừng phạt thân thể bị cấm, liệu trẻ em có trở nên hư hỏng, vô kỷ luật và không biết tôn trọng ai và bất cứ thứ gì?

Không! Trẻ em có thể học hỏi thông qua sự thấu hiểu, tôn trọng và khoan dung mà không cần đến những hình phạt bạo lực.

Sử dụng những biện pháp trừng phạt thân thể dạy cho trẻ rằng việc sử dụng bạo lực là một cách tốt để giải quyết vấn đề và sử dụng bạo lực đối với người yếu hơn và nhỏ tuổi hơn là điều bình thường. Trừng phạt thân thể đồng nghĩa với việc trẻ bị đe dọa phải tôn trọng những người lớn tuổi hơn – mặc dù điều này không dạy chúng thể nào là sự tôn trọng lẫn nhau thực sự. Thực tế, nhiều nghiên cứu chỉ ra bằng chứng cho thấy có sự liên hệ giữa trừng phạt thân thể với việc trẻ trở nên hung hăng, gặp khó khăn trong các mối quan hệ và ít tôn trọng người khác khi chúng lớn lên.

Chính phủ các nước nên hỗ trợ việc thực hành nuôi dạy con tốt và giúp người lớn tìm hiểu về kỷ luật và giáo dục tích cực phi bạo lực. Kỷ luật tích cực không làm trẻ em hư hỏng - nó giúp các em suy nghĩ về hành vi của mình đối với người khác. Có rất nhiều tài liệu có thể dịch ra để cha mẹ ở bất kỳ quốc gia nào cũng có thể sử dụng.

Việc cấm trừng phạt thân thể liệu có dẫn tới việc trẻ bị phạt theo những cách khác kinh khủng hơn, chẳng hạn như bạo lực về tinh thần, nhục mạ hay bị nhốt?

Trẻ em có quyền được bảo vệ khỏi TẤT CẢ các hình thức trừng phạt và đối xử tàn nhẫn, bao gồm cả việc xâm hại về cảm xúc hay nhục mạ trẻ (ví dụ, chú ý làm cho trẻ cảm thấy buồn bã và xấu hổ). Bên cạnh việc cấm các hình thức trừng phạt thân thể, chính phủ các nước cần giúp đỡ cha mẹ tìm hiểu về các cách nuôi dạy con tích cực, không bạo lực.

Cha mẹ khi đánh trẻ thường cảm thấy không ổn - họ thường cảm thấy buồn và có lỗi. Đa phần họ đều muốn được tư vấn về cách giải quyết vấn đề với con cái. Hỗ trợ cha mẹ áp dụng cách nuôi dạy tích cực giúp họ giải quyết xung đột với con cái mà không cần sử dụng bạo lực. Điều này khiến cuộc sống gia đình của mọi người trở nên tốt hơn.

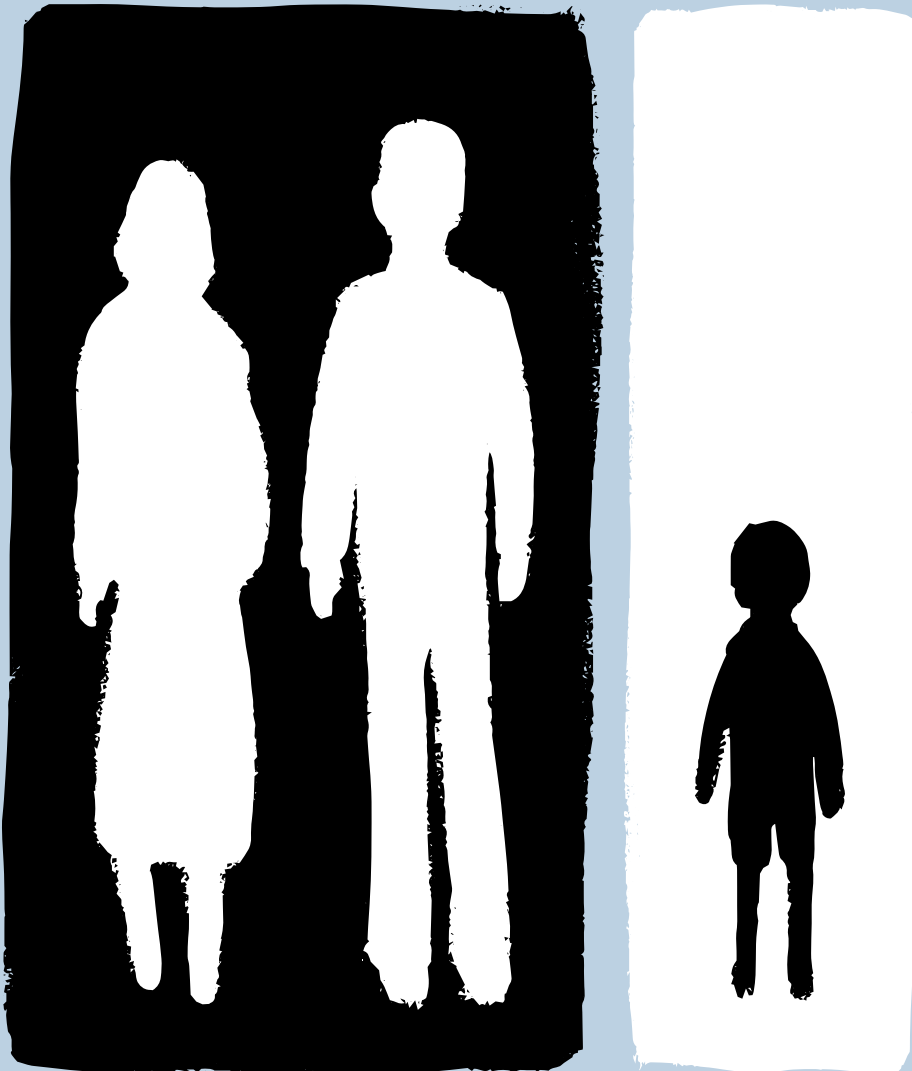
Liệu việc cấm trừng phạt thân thể trẻ em có khiến nhiều bậc cha mẹ phải vào tù và xã hội phải chăm lo cho những đứa con của họ?

Không, chúng ta không muốn thay đổi luật để trừng phạt thêm nhiều bậc cha mẹ. Việc cấm trừng phạt thân thể không phải để trừng phạt cha mẹ - đó là để bảo vệ trẻ em và nói với mọi người rằng việc sử dụng bạo lực với trẻ không còn là chuyện BÌNH THƯỜNG nữa.

Trẻ em chỉ được tách ra khỏi bố mẹ khi chúng có nguy cơ bị tổn thương nghiêm trọng, còn nếu không, việc hỗ trợ và giáo dục cho gia đình nên được coi là giải pháp ưu tiên hàng đầu.

Ở một số quốc gia đã cấm tất cả các hình thức trừng phạt thân thể trẻ em, không có bằng chứng cho thấy có thêm nhiều cha mẹ bị đi tù. Bạo lực giữa hai người lớn chỉ được đưa ra toà khi mức độ bạo lực rất nghiêm trọng nên bạo lực giữa người lớn và trẻ em cũng như vậy.

Tuy nhiên, khi thay đổi luật pháp, việc trừng phạt những cha mẹ làm tổn thương nghiêm trọng con cái sẽ trở nên dễ dàng hơn. Nó cũng đồng nghĩa với việc sẽ có nhiều nỗ lực hơn được thực hiện để hỗ trợ và giáo dục cha mẹ ngay khi những dấu hiệu bạo lực bắt đầu xuất hiện, để ngăn chặn tình trạng bạo lực thêm tồi tệ.

Liệu cha mẹ có thể đánh trẻ để ngăn chặn chúng tự làm mình tổn thương mình được không?

Đánh một đứa trẻ không bao giờ là bảo vệ con!

Bố mẹ phải bảo vệ con cái bất cứ lúc nào, đặc biệt là trẻ sơ sinh và trẻ nhỏ. Đây là điều cơ bản khi trở thành bố hoặc mẹ. Nếu đứa trẻ bò về phía ngọn lửa, hay chạy băng qua đường đông đúc, dĩ nhiên cha mẹ phải ngăn chặn bằng cách giữ chúng lại, bế chúng lên và chỉ cho chúng biết về mối nguy hiểm. Nhưng việc đánh đập không bao giờ dạy trẻ cách tự bảo vệ bản thân hay dạy chúng hiểu rằng cha mẹ luôn mong muốn chúng được an toàn.

Việc cấm trừng phạt thân thể không ngăn cản cha mẹ bảo vệ con cái của họ, và mọi người hiểu rằng việc bảo vệ ai đó khỏi nguy hiểm không giống như việc dùng bạo lực đối với họ.

Đã đến lúc chấm dứt mọi hình thức trừng phạt trẻ em. Trẻ em có quyền được tôn trọng và bảo vệ bình đẳng khỏi tất cả các hình thức bạo lực ngay từ lúc này!

Sáng kiến toàn cầu hướng tới chấm dứt trừng phạt thân thể trẻ em

Sáng kiến toàn cầu hướng tới chấm dứt trừng phạt thân thể trẻ em khuyến khích phổ cập việc ban hành luật cấm và loại bỏ trừng phạt thân thể, sẵn sàng cung cấp những hỗ trợ kỹ thuật và tư vấn về mọi khía cạnh của cải cách luật pháp.

www.endcorporalpunishment.org

info@endcorporalpunishment.org

www.twitter.com/Glendcorpun

www.facebook.com/Glendcorporalpunishment

Tổ chức cứu trợ trẻ em Thụy Điển

Tổ chức cứu trợ trẻ em Thụy Điển vận động nhằm đạt được việc cấm trừng phạt thân thể ở tất cả mọi môi trường. Năm 1979, Tổ chức Cứu trợ Trẻ em Thụy Điển đã góp phần giúp Thụy Điển trở thành nước đầu tiên trên thế giới cấm hoàn toàn các hình thức trừng phạt thân thể. Tổ chức đang nỗ lực làm việc để đạt được luật cấm và xoá bỏ hoàn toàn trừng phạt thân thể và đưa vấn đề này vào chương trình nghị sự trên toàn thế giới.

info@rb.se

www.raddabarnen.se

<https://resourcecentre.savethechildren.net/>

GLOBAL INITIATIVE TO
**End All Corporal
Punishment of Children**

Save the Children